

۱۰۶۹۶

۱۰۸۹۶

- ۱- رساله عرفانی حقیقیه
- ۲- در بیان سلسله طریقه
- ۳- رساله حراجه
- ۴- شرح غزل های ابی طالب
- ۵- صلوات نامه شیخ صدرالدین
- ۶- مجموعه هفتصد و یک نامه
- ۷- رساله در بیان شناختن لغوی
- ۸- چهار هزار و یک سلام
- ۹- محتوی دینی

نارسی

بازرسی
۱۰۸۹۶

بسم صفات کمال و بزرگواری از تمام ستم و فتنه ناست در السیطة السیطة
عقد دارد یعنی مستقیم است که برای ایمان آورده ایم و نشانه فتنی
باشد و در ذکر ستم و در ذکر فتنی و اثبات اثبات باین مضمون می نمایند
این مضمون را اللهم لا اله الا انت انتقرا گیر و نگه داشت از حال و محال و بگذرد
که بسم صفات و در دل کند و برای نگه داشت خط را می نماید صورت شخصی
از ذکر فتنی گرفته و با فتنه در دل و در آنجا بجا آید بسیار فتنه
و بجهت صمد مرتبه در ذکر به بنانه تمام بدل نگویید خداوند مفسود و نشود
و صفات و محبت خود و در حرف می گذرد این را با ذکر فتنه می گذرد
باین ذکر و این نگه داشت در این باز گشت مشغول شده تا که در دل ذکر
پیدا شود و از ذکر سیم حاصل گردد باین مضمون بسم که محال اند
بستان را در ذکر کند باز از سلفی سر که محل آن بر سر بستان چه بستان

در انگشت میاذیر بسیار راست باز اعلیه خفنی که میزد آن بر ابرو
 راست بفاصله دو انگشت در سینه است باز از اعلیه اخفی که میزد آن در
 وسط سینه است و اگر سیم ذات نماید چون ذکر اعلیه حرکت ذکر ظاهر
 شود و بگوشه خیال برسد از اعلیه دیگر ذکر میکند باز از تمام بدن بگاه
 درین لطیف حرکت ذکر قوی کرده باز از اعلیه نفس که میزد آن
 وسط پیشانی ذکر میکند باز از تمام بدن که از اعلیه فانی میگردد
 ذکر مینماید و توجه و انتقادات و خیال سیم ذات از همه اعضا و بدن
 میبرد نماید چه حرکت ذکر از تمام بدن مستموم و خفیف
 شود آن را سلطان لا ذکار کار گویند
 هر این دیم ذکر نفس و شبات است هر نفسی کند

بود من بگر از مرد کامل کند کامر ترا باد و دست دایم در چو طوطی یکس دایم در کف
 بجز خدا ناز نفس تو بگو خودی بر نفس تو کنش در از دنیا سرکش
 بخواند چشم هر موشوق دیدن کلامش سو بگویند خوشنم
 محبت گزینود لای بصورت
 سوال اگر نرسند که ملک بپندار
 بگو نخستین اول سلطان بایزید شهابی دوم سلطان فرید الدین گیلانی
 ابوسعید ابوالخیر و سید سلیمان رابع و سید نجم سلطان و سید سعید و سید شمس
 سلطان محمود غزنوی و سید سلطان
 سید ناصر و سید علیها
 ۲۲

مست : اگر عاشق در بای مستوفی نیارد بر او هیچ مخلوق مددبان مبار و فقر

بدانکه در فخر و منزلت و جلال و مقام نبوت کبریا که سرید فخر و سرور باید

که از کوه نزل منزل گذرانند و از لایق جرایع ابدی بوی خوشه ها مرید در مارکی
 احمد مرید مقام

نماند سپهر شرمند و شرمش در روز قیامت بخیزد و اندک گوید و رضا را اختیار

و خوبترینه کنند و در آن رنج عسل بکشد گفتند از آن خوبتر بگذرند و در آن و نه در آن که

در دوست کند معاف هر چه شد آورده اند که مرد خیر نیز در مکنیز است باید دانست

چهارم در مذبح باید که پارسا مهربانند که اسرار چهارم مشایخ ماکرود و شمس و در آنکه شمس

کشفه که پیشوری فقره بنا و تسلیم شد و در میان کشفه که پیشوری فقره صد و شصت و دو

شیخ سرسبز آفرید که منتهای فقر و محنت و خوار شدن را در محققان است که فقر را

ہے جو اس کے دیا دیکھنے سے خود بخود

قبله زاده الانگلیس است و سجود است و قبله عاشقان آغا زده مهر رب عشق است در راه
خدا و کعبه آمد منزل هر یک کعبه صورت است یک کعبه دل این کعبه از ادب دکن
سیافه روبرایم خلیل است آن کعبه دل با کرده رب الجلیل است قلب المصطفی
عرش الله تعالى اذا جاء ربك بقلب السليم اذ قال لا ابد ان لا انجها
عن امری بسم الله در دانش رحمت در باد و رحیم در خاک باد مشوق است
نش عشق است آب دریای وحدت است خالق مظهر است بوی نفیست که جوی
سوت پوشیده بر در آورده است آن پارش عالم در سینه بود محکم پوشیده بود دلی
دم ما گاه بر در آمد نامی عتبه یقول مفعول بسم الله و در حدت معرفت فی ک
به گان ما گان بے میخون ما بکون الای این منظر نظر مومن است آن
فیر رحمت در راه خدا دو کعبه یک کعبه صورت است یک کعبه ناوازی است زیارت
دلها کن به شب یک کعبه دل ای عزیز دنیای جایی این کنایه فقیر نامند و

و در بیت انچه نام بکنار دو عدد و چهار مقام اول نزل شهر فخر سید و شفت
و سال اولد و چهار عدد و چهار پرده دارد و در پرده چهارم پیش آید و
چون از هزارم عدد و چهار مقام شصت من از نزل بگذرد بر کشت سیدمانی
بمنشینی که آن سلطان شهر فخر شاه به سیرتوان رفت دل به راه صبر راه
میسر و راه را و دل بیکت اگر یکب رشید باش کونزل شوق دیدار است
کز بر دل بکام دلی لب گوشه ای لمی در غمگو جانش ملک سلیمانی
نفس سوار و نفس حمیده و نفس نوارده نفس مله بدل و غم شود بدل
بدل و شود بدل و خود این را چار صفت بکشد نور وجه میشود و شود
هـ و خلقکم من نفس واحد نفس کلک
النفس قبی صنف الاکبریه و من غز نفقه فذلک ربه

شود و نوحید سببه شود تخم حیا آن تخم فکر آمنت یا الله کی هو

دانش شد و سیر ۵۵ هوشه الا همیم

ندیت معبود غیر الله محمد هادی الله فرستاده اوست با حق

الا همیم ^{لا} ^{لا} ندیت معبود غیر هو

هو الله فرستاده اوست با حکام طریقت الا همیم ^{لا}

ندیت معبود غیر هو محمد شا کورد الله فرستاده هوشه با حکام

الا همیم ^{لا} ^{لا} ندیت معبود غیر هو محمد

فرستاده هوشه با حکام معرفت با بیکه نفس و تخم زبان مد کام پنجه

در چار کلمه انگیزد زبان بکشاید الحمد لله ^{لا اله الا}

بسم الله الرحمن الرحیم ^{لا اله الا الله} ^{لا اله الا الله}

بسم الله الرحمن الرحیم ^{لا اله الا الله} ^{لا اله الا الله}

احد و احد و وحدت در نور وجه شمس

بر زنج مشوق و نیت غار فرزند

شود در بر زنج شاه عشق نیت کرم

مورد کند نور دایره انوار شود

